

Hajnalig csöndben elsiratlak

Menj, könnyezz bozótos kertek alján,
Hol hideg a fű, s már nyomtalan.
Nem mondom én már többé soha:
Barikám, Aranyhalam...

Menj jószagú, rezedás kiskertemből,
Mert zúg, megfenyít a vén juhar:
Mitől lett gyűrött a szoknyád,
S blúzod csupa vadmuhar?...

Menj, botorkálj s riadozz az éjben.
Szertefoszlasz, mint köd, vagy álom...
Hajnalig csöndben elsiratlak,
S rezedám lekaszálok.

1951 július.